

3. Tredje grunden: Kommissionen underlät att tillämpa samma nedsättning på grundbeloppet för de böter som den ålade Tokin Corporation, som den nedsättning som den tillämpade på det grundbelopp som den tillämpade på de böter som ålades NEC Corporation. Den skulle dessutom ha tillämpat ett genomsnittligt försäljningsvärde när den ålade böterna, i stället för att förlita sig på ett försäljningsvärde som inte var representativt för den angivna överträdelsens sista år. Dessa brister skulle vara detsamma som fel vid bötesberäkningen eller leda till oproportionerliga böter (och bristande motivering beträffande den första punkten, eftersom det i det ifrågasatta beslutets motivering inte anges varför samma nedsättning tydligen inte tillämpades på det grundbelopp som användes för de böter som ålades NEC Corporation).

Talan väckt den 30 maj 2018 – Nichicon Corporation mot kommissionen

(Mål T-342/18)

(2018/C 294/63)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nichicon Corporation (Kyoto, Japan) (ombud: advokaterna A. Ablasser-Neuhuber, F. Neumayr, G. Fussenegger och H. Kühnert)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut C(2018) 1768 slutlig av den 21 mars 2018 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.40136 – kondensatorer) i dess helhet i den mån det avser sökanden,

— eller delvis ogiltigförklara

a. artikel 1 f i det ifrågasatta beslutet, där det anges att sökanden deltog i en enda, fortlöpande överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-överenskommelsen i elektrolytkondensatorsektorn inom hela EES och bestod av överenskommelser eller samordnade förfaranden som hade till syfte att samordna prissättningen mellan den 26 juni 1998 och den 31 maj 2010,

b. artikel 2 i) i det ifrågasatta beslutet, där böter med 72 901 000 euro åläggs sökanden, och

— sätta ned de böter som ålagts sökanden enligt artikel 261 FEUF och artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 1/2003, ⁽¹⁾

— i vart fall ersätta kommissionens bedömning med sin egen med avseende på bötesbeloppet och sätta ned de böter som ålagts sökanden enligt artikel 261 FEUF och artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 1/2003, och

— förplikta kommissionen att ersätta kostnaderna enligt artikel 134 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: materiella felaktigheter

- De påstådda materiella felaktigheterna avser särskilt tre kontaktperioder. Sökanden har hävdade att kommissionen drog felaktiga slutsatser som inte är tillräckligt underbyggda. Kommissionen antog därför felaktigt att artikel 101 FEUF åsidosatts.

2. Andra grunden: Rättsliga fel med avseende på kvalificeringen som en enda, fortlöpande överträdelse och antagandet om sökandens ansvar för deltagande.

Den andra grunden avser att kommissionen påstås ha begått fel både avseende kvalificeringen av identifierade kontakter som en enda, fortlöpande överträdelse och avseende sökandens ansvar för en sådan överträdelse. För det första ska kommissionen ha underlåtit att tillräckligt klart visa räckvidden av en enda, fortlöpande överträdelse. För det andra begick kommissionen ett fel när den hävdade att sökanden var ansvarig för kontakter som detta inte deltagit i. För det tredje drog kommissionen felaktigt slutsatsen att överträdelsen pågick utan avbrott före den 7 november 2003. För det fjärde begick kommissionen ett fel när den hävdade att sökanden var ansvarig för att ha fortsatt att delta i en enda, fortlöpande överträdelse efter den 10 november 2008. Kommissionens möjligheter att vidta sanktionsåtgärder mot sökanden är därför preskriberade. För det femte ansåg kommissionen felaktigt att sökanden fortsatte att delta i en enda, fortlöpande överträdelse fortsatte trots sökandens uttryckliga avståndstagande.

3. Tredje grunden: Bristande behörighet

4. Fjärde grunden: Uppenbart oriktig bedömning när böterna fastställdes.

I sin fjärde grund har sökanden anfört att bedömningen var uppenbart oriktig när böterna fastställdes. För det första åsidosatte kommissionen proportionalitetsprincipen och sina riktlinjer för fastställande av böter när den felaktigt lade hela värdet av EES-försäljningen till grund för beräkningen av bötesbeloppet. För det andra och det tredje åsidosatte kommissionen proportionalitetsprincipen, motiveringsskyldigheten och principen *ne bi in idem* genom att fastställa både koefficienten avseende överträdelsens allvar och tilläggsbeloppet felaktigt. För det fjärde åsidosatte kommissionen proportionalitetsprincipen, motiveringsskyldigheten och principen om likabehandling genom att inte låta sökandens begränsade deltagande vederbörligen återspeglas i böterna. Kommissionen åsidosatte vidare proportionalitetsprincipen och riktlinjerna för fastställande av böter när den inte beaktade sökandens okunnighet, kraftigt begränsade roll och konkurrensinriktade beteende som förmildrande omständigheter.

5. Femte grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

Den femte grunden avser att kommissionen påstås ha åsidosatt väsentliga formföreskrifter i den mening som avses i artikel 263 FEUF genom att den inte gav Nichicon ett kompletterande meddelande om invändningar och genom att lämna en alltför kort tid för försvar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).